

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Τήν Τρίτην, 14^{ην} /27^{ην} Σεπτεμβρίου 2011, ἐωρτάσθη ἡ ἑορτή τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, συμφώνως πρὸς τὴν κρατήσασαν ἀπ' αἰώνων τυπικὴν καὶ προσκυνηματικὴν διάταξιν.

Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς εἰς τό ἔτος 326 μ.Χ., ὅτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Μακάριος κατὰ τὴν τελετὴν τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ἀνέγερσις τοῦ ὁποίου διήρκεσε ἀπὸ τοῦ 326-336 μ.Χ., ὕψωσε μετὰ τῆς Ἁγίας Ἑλένης τὸν ἀνευρεθέντα ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ Τίμιον Σταυρόν τοῦ Κυρίου, προκειμένου νὰ τὸν ἴδῃ ὕψούμενον οὐχὶ μόνον ὁ ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ ὁ μακρὰν ἰστάμενος ἀθρόως συρρέυσας λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἄπαξ αὕτη τελεσθεῖσα τότε πρᾶξις παρέμεινεν εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας, τελουμένη καθ' ἕκαστον ἔτος οὐχὶ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τῶν Ἐγκαινίων, 13^{ην} Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ τὴν 14^{ην} τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Διὰ τὴν αἰδέσιμον ἑορτὴν ταύτην ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός κατὰ τὴν παραμονὴν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως μετ' ἐπισήμου εἰσόδου καὶ προσκυνήσεως εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν καὶ εἰς τὸν Πανάγιον τοῦ Κυρίου Τάφον, μετὰ μεγάλου θυμιάματος καὶ ἀρτοκλασίας, χοροστατοῦντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, τῶν Ἀγιωτάτων Ἀρχιερέων συμπροσευχομένων ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου ἐν εὐλαβείᾳ καὶ κατανύξει μετέχοντος.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη Πατριαρχικὴ θεία Λειτουργία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων, Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς κ. Δανιὴλ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λβόφ καὶ Γκαλιτσίας κ. Αὐγουστίνου, Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Κρασνοσλαμπόσκ κ. Κλήμεντος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, Ρεμσιάνας κ. Ἀνδρέου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, & Νάρουα κ. Λαζάρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας καὶ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καὶ τῶν ἱερέων τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Μετὰ τὴν θ. Λειτουργίαν ἤρξατο ἡ λιτανεῖα ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Καθολικοῦ, διελθοῦσα διὰ τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως, τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου καὶ κατελθοῦσα πρὸς τό Σπήλαιον τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ἡ ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος κατὰ τὴν γνωστὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν Ὑψωσιν ὁ Πατριάρχης, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ ἔθνους ἡμῶν, Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου προσεκύνησαν τὸν ὕψωθέντα Τίμιον Σταυρόν, περιέχοντα τεμάχιον Τιμίου Ξύλου.

Ἐκ τοῦ τόπου τούτου τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἡ λιτανεία κατηθύνθη πρὸς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν, ἔνθα καὶ πάλιν ἔλαβε χώραν ἡ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, ἡ τοποθέτησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἄνωθεν τῆς βάσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ προσκύνησις ὡς καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς εὐρέσεως.

Ἐνταῦθα διενεμήθησαν εἰς τὸν πιστὸν λαὸν τὰ εὖσομα ἄνθη τῶν βασιλικῶν, ἀναμέσον τῶν ὁποίων ἐπὶ τοῦ δίσκου ἐτοποθετήθη ὁ Τίμιος Σταυρός, πρὸς ἁγιασμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, οἴκων, ἱερῶν προσφώρων καὶ θεραπείαν ἐκ πάσης ἀσθενείας.

Ἐκ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ διὰ τῶν ἐσωτερικῶν βαθμίδων ἐγένετο ἡ κάθοδος εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ ἔνθεν καὶ ἡ ἀνοδος πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον, τῶν κωδῶνων χαρμοσύνως κρουομένων.

Εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τὸ ἱερατεῖον καὶ τοὺς συρρεύσαντας εὐλαβεῖς προσκυνητὰς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Πάσα μὲν οὖν πρᾶξις καὶ θαυματουργία Χριστοῦ μεγίστη καὶ θεία καὶ θαυμαστή, ἀλλὰ πάντων ἐστὶ θαυμαστότερον ὁ Τίμιος Αὐτοῦ Σταυρός». Μέ ἄλλα λόγια, κάθε πρᾶξις καὶ θαυματουργικὴ ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ θεία καὶ θαυμαστή, ἀλλὰ τὸ πιό θαυμαστό ἀπὸ ὅλα εἶναι ὁ Τίμιος Σταυρός Του.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐσεβεῖς προσκυνηταί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Τὸ θαυμαστότερον τοῦτο γεγονός τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ πανηγυρίζει ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ τῆς σεβασμίου ἐορτῆς τῆς ὑψώσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Μακαρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ὅταν ἀνεῦρεν αὐτόν ἡ Ἁγία Ἐλένη κατὰ τὴν προσκυνηματικὴν τῆς ἐπίσκεψιν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους.

Πάντων δέ ἐστὶ θαυμαστότερον ὁ Τίμιος τοῦ Χριστοῦ Σταυρός, διότι, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Δι' οὐδενός γάρ ἑτέρου ὁ θάνατος κατήργηται, ἡ τοῦ προπάτορος ἁμαρτία λέλυται, ὁ ἄδης ἐσκύλευται, ἡ ἀνάστασις δεδώρηται...εἰ μὴ διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ Σταυροῦ γάρ πάντα ταῦτα κατέρρωται». «Ὅσοι γάρ ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστόν», φησὶν ὁ ἀπόστολος, «εἰς τὸν θάνατον Αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Ὅσοι δέ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν, Χριστόν ἐνεδυσάμεθα. Χριστός δέ ἐστὶ θεοῦ δύναμις καὶ σοφία ». Ἴδού ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, ἦτοι ὁ σταυρός τὴν ἐννύστατον τοῦ θεοῦ σοφίαν καὶ δύναμιν ἡμᾶς περιέβαλε». Τὸ μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας δηλονότι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ θεοῦ λόγου, δέν ἐθεωρήθη τόσοσιν μέγαν σκάνδαλον ἢ μωρία, ὅσον ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐφανερώθη ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ, δηλαδὴ ἡ νίκη κατὰ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς καὶ τῆς τοῦ διαβόλου δουλείας.

Σήμερον ἠξιώθημεν καὶ ἡμεῖς, κληρὸς τε καὶ λαός νά προσκυνήσωμεν αὐτό τοῦτο τὸ Τίμιον καὶ σεβάσιμον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ καὶ ἁγιασθέν τῇ ἀφῆ τοῦ Ἁγίου Σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ σκηνώματα Αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Αὐτοῦ, τουτέστιν εἰς τὸν σωτήριον Γολγοθᾶν καὶ τὸν Ζωοποιόν Τάφον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν καὶ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ τρανώς βοήσωμεν: «Ὁ δι' ἡμᾶς, Χριστέ κρίσιν καταδεξάμενος καὶ ἐν Σταυρῷ ἀνελθὼν, Αὐτός καὶ νῦν δώρησαι ἐλατῆρα (=διώκτην) τῶν δαιμόνων, ἵνα πάντες προσπτυσσόμενοι βοῶμεν αὐτῷ: σῶσον ἡμᾶς, Σταυρέ, τῇ δυνάμει σου, ἀγίασον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητί σου, Τίμιε Σταυρέ καὶ κραταίωσον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου, ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder